

עיר וקדיש מזו שמיא נחית

ט זיא תשבת מפיי זרעו

ספר

זוהר קריאת שמע
כהלכתו דיניו ומנהגיו
חלק ט

בזוהר דא יפקון מן גלותא ברחמי

והמשכילים יזהרו כלזוהר הרקיע

חוברת מספר 97

תמוז תשע"ד - עיה"ק בית שמש תובכ"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gros
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מכתבי הסכמה מגדולי ישראל, כבר באו בדפוס בשאר
הספרים שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

עימוד ועיצוב ספרים מקצועי

'מקראי אור'

052-7615936

yoel32@neto.net.il

זוהר קדימת שמע

סדר קדימת שמע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תוכב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

ספר

סוד קריאת שמע

לקוט עצום מכל ספרי הזוהר הקדוש על סדר אמירת קריאת שמע ובו דברי מוסר והתעוררות וחזק להלכה ולמעשה

ענין מספר התבות שבד' פרשיות של קריאת שמע

פֶּתַח הַתִּינוּק וְאָמַר, (מיכה ו) עָמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִּי. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּחִבּוּבוֹת שֵׁשׁ לֹא עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לָהֶם: עָמִי, מָה עָשִׂיתִי לָךְ? לָמָּה עָשִׂיתִי לָךְ? אֵלָּא שֶׁתִּלְכוּ לְבַתִּי כְּנַסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת, וְתַעֲבִדוּ בִּי שְׁאֲנִי אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים ו) ה' אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב עֲנֵה בִּי.

תַּעֲבִידוּ שְׁאֲנִי אֶחָד, וּמִתְעַלָּה עַל הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת, שֶׁהֵם בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְאֶהְבֶּתְּ עַד וְהָיָה, וְתַעֲשׂוּ לִיחָד שְׁמִי עֲלֵיכֶם. וְהוּא הַשֵּׁם בְּדִגְמַת הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.

וּבְשֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת יֵשׁ בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְהָיָה עַד וּשְׁמַתֶּם. וּבְשֵׁם שֶׁל חֲמִשִּׁים תְּבוּת מִן וּשְׁמַתֶּם עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה, כְּחֻשְׁבוֹן שְׁעָרֵי בִּינָה. וּבְשֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם מִן וַיֹּאמֶר עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה.

וְאוֹתָן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹת, עִם שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה תְּבוּת שֵׁשׁ בְּקְרִיאַת שְׁמַע (שְׁנֵי יְחוּדִים) עֲלִיוֹנִים, יַעֲשׂוּ כָּלֶם

פֶּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מיכה ו ג) עָמִי מָה עָשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלַּאתִיךָ עֲנֵה בִּי. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחִבּוּבוֹתָא דְאִית לִיה עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהוֹן עָמִי. מָה עָשִׂיתִי לָךְ, לָמָּה עָשִׂיתִי לָךְ. אֵלָּא דְתוֹלִין לְבַתִּי כְּנַסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְרָשׁוֹת, וְתַסְהִידוּ בִּי דְאֲנָא אֶחָד, הֲרָא הוּא דְבַתִּיב (דברים ו ד) ה' אֶחָד, הֲרָא הוּא דְבַתִּיב (מיכה שם) עֲנֵה בִּי.

תַּסְהִידוּ דְאֲנָא חַד, וּמִתְעַלָּה עַל שְׁמָא דְמ"ב תִּיבּוֹן, דְאִינוֹן בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְאֶהְבֶּתְּ עַד וְהָיָה. וְתַעֲבִידוּ לִיחָדְנִי עֲלֵיכּוֹן. וַאִיְהוּ שְׁמָא בְּדוּגְמָא שְׁמָא דְמ"ב שְׁמָחֵן.

וּבְשְׁמָא דְע"ב תִּיבּוֹן, דְאִית בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְהָיָה עַד וּשְׁמַתֶּם. וּבְשְׁמָא דְחֲמִשִּׁין תִּיבּוֹן, מִן וּשְׁמַתֶּם עַד סוֹף פְּרָשָׁתָא, כְּחֻשְׁבוֹן שְׁעָרֵי בִּינָה. וּבְשְׁמָא דְע"ב, מִן וַיֹּאמֶר עַד סוֹף הַפְּרָשָׁה.

וְאִינוֹן אַרְבַּע פְּרָשִׁיּוֹן, עִם י"ב תִּיבּוֹן דְאִית בְּקְרִיאַת שְׁמַע, תְּרִין יְחוּדִין עֲלִיּוֹן, וְתַעֲבִידוּ בְּלָהוּ מֵאֲתָן

זוהר חדש פי
אחרי מות
(ד' נט)

מאתים וארבעים ושמונה, כחשבון
מאתים ארבעים ושמונה איברים. וכל
איש שיקרא קריאת שמע כראוי, כל
תבה ותבה משפיעה בכל איבר ואיבר
שלו. ואם האיש לא יקרא קריאת שמע
ביום ובלילה, כל איבר ואיבר שלו
יתמלא מרוח רעה, ומכל דברים
ומחלות רעות של העולם.

וארבעין ותמנא, כחושבן רמ"ח אברים.
וכל אינש דיקרי קריאת שמע כדקא
יאות, כל תיבה ותיבה משפיע בכל אבר
ואבר דיליה. ואי אינש לא יקרי קריאת
שמע ביממא ובליליא, כל אבר ואבר
דיליה יתמלי מן רוח רעה, ומכל מלין
ומרעין בישינו דעלמא.

על ידי קריאת שמע כדבעי נפתחים לו שערי היכלי ומדורי גן עדן

... והראו לו כל גן העדן, והראו לו
היכלות ובתים, מדורים עליונים,
וכמה היכלות נכספים, וכמה בתים,
וכמה מדורים, וכמה דרגות, וכל חלק
וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

אמר, מה ההיכלות הללו? אמרו לו שני
המלאכים: ארבעים ושנים
היכלות הם מרקמים בכמה גונים נאים,
וכל אדם שקורא קריאת שמע שם של
ארבעים ושנים שמות כראוי, יירש אותם.

העלו אותו לשבעים מדרגות, ובהן
שבעים ושנים חלונות,
ומרקמים בכמה גונים. אמר, למי אלו?
אמרו לו, כל איש שקורא קריאת שמע
שם של שבעים ושנים תבות כמו
שצריך, יירש את זה.

הבנים אותו הלאה, והראו לו
חמשים מדורים אחרים,
מרקמים בכמה גונים. אמר, למי אלו?
אמרו לו, לכל אדם שקורא קריאת
שמע שם של חמשים תבות כמו
שצריך, יירש את זה.

... ואחויאו ליה כל גנתא דעדן. ואחויאו
ליה היכלין וביתין, מדורין עליון
וכמה היכלין דכסיפין, וכמה ביתין,
וכמה מדורין, וכמה דרגין, וכל חלק
וחלק שיש לו לצדיק בפני עצמו.

אמר מה אינון היכלין, אמרו ליה תרין
מלאכין, ארבעין ותרין היכלין
אינון מרקמן בכמה גונון נאים, וכל
אינש דקרי קריאת שמע שמא דמ"ב
שמהן כדקא יאות, יירש לון.

עאל ליה לשבעין דרגין, ובהון ע"ב
חלונות, ומרקמן בכמה גונון.
אמר למאן אינון. אמרו ליה, כל אינש
דקרי קריאת שמע שמא דע"ב תיבין
כדקא יאות, יירש דא.

עאל ליה לחלון, ואחוי ליה חמשין
מדורין אחרין, מרקמן בכמה
גונון. אמר למאן אינון. אמרי ליה, לכל
בר נש דקרי קריאת שמע שמא דחמשין
תיבין כדקא יאות, יירש דא.

זוהר חדש פי'
אחרי מות
(ד' טז)

הַבְּנִיּוֹת אוֹתוֹ הִלָּאָה, הִרְאָה לוֹ שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם מְדוּרִים אַחֲרַיִם מְרַקְמִים בְּכַמֵּה גִּוְנִים. אָמַר: לְמִי הֵם? אָמַר לוֹ: לְכָל אָדָם שֶׁקוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוֹת שֵׁשׁ בְּפִרְשָׁה הֶרְבִּיעִית.

עָלָה לִיָּה לְחַלּוֹ, אֲחֻזֵּי שְׁבַעִין וּתְרִין מְדוּרִין אַחֲרָיִן מְרַקְמֵן בְּכַמֵּה גִּוְנִין. אָמַר לְמֵאן אֵינִין, אָמַר לִיָּה, לְכָל פֶּה נֶשׁ דְּקָרִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְע"ב תִּיבִין דְּאִית בְּפִרְשָׁתָא רְבִיעֵאָה.

סוד קריאת שמע

שָׁפַךְ לְמַדְנֵנוּ בְּסוּד שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁצַרִּיךְ אָדָם לִיְחַד לְאֲדוֹנוֹ וּלְקַשֵּׁר קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה בְּרִצּוֹן הַלֵּב.

דְּהָבִי אוֹלִיפְנָא בְּרִיא דְקָרִית שְׁמַע, דְּבַעִי פֶּה נֶשׁ לִיְחַדָּא לְמֵאֲרִיָּה, וּלְקַשְׂרָא קִשְׁרֵין דְּמֵהִימְנוּתָא, בְּרִיעוּתָא דְלֵבָא.

הקדמת ספר הווהר (דף יא ע"א)

ענין הטעם והכונה בלהאריך באחד והשעור שיאריך בה

וּבְשִׁמְנֵי לְ"אֶחָד", צָרִיךְ לוֹ לְכַנֵּן בְּא' נִסְתַּרְת עֲתִיקָה [עמקה] שֶׁל הַכֹּל, וְח' - שְׁמוּנָה דְּרָגוֹת עֲלִיוֹנוֹת מְחַכְמָה עֲלִיוֹנָה עַד צַדִּיק. וְד' גְּדוּלָּה - הִתְדַבְּקוֹת שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא חֶלְקוֹ שֶׁל דָּוִד שְׁנִקְרָא (תהלים פו) עֲנִי וְאֲבִיוֹן...

וְכַד מְטִי לְאֶחָד אֲבַעִי לִיָּה לְכַוּנָא בְּא' סְתִימָא עֲתִיקָא (ס"א עמיקא) דְּכִלָּא וְח' תְּמִנָּא דְרִגִּין עֲלֵאִין מְחַכְמָה עֲלֵאָה עַד צַדִּיק. וְד' רַבְתָּא אֲתִדְבְּקוּתָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּאִתִּי חוּלְקִיָּה דְדָוִד דְּאֲקָרִי עֲנִי וְאֲבִיוֹן.

... וְלָכֵן צָוָה מֹשֶׁה בְּתוֹרָה וְאָמַר (דברים יד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. לְקַשֵּׁר אֶת כָּל קִשְׁרֵי הָאֱמוּנָה.

... וּבְגִין כֹּךְ פִּקֵּד מֹשֶׁה בְּאוֹרֵייתָא וְאָמַר (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד. לְקַשְׂרָא כּוּלְהוּ קִשְׁרֵין דְּמֵהִימְנוּתָא.

בְּא' רָאָה, כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּאֶחָד, מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. מֵה הַטַּעַם בְּגַלְל שֶׁהוּא מְקוּם שְׁכָל יָמֵי וּשְׁנוֹת הָעוֹלָם בּוֹ תְלוּיִים בְּסוּד אוֹתָם הַדְּרָגוֹת שְׂרָמוּזוֹת בְּאֶחָד, וְהֵם עֲשָׂרָה, וְכֹלֶם אֶחָד. וְהִתְעוֹרְרוּ בּוֹ הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ, בְּדַל"ת וַיִּפֶּה, בְּגַלְל שְׁמָקוּם זֶה שֶׁל דַּל"ת הוּא, וְאֵינִן לָהּ אוֹר מְשֻׁלָּה, וְצָרִיךְ אָדָם לְהֶאָרִיךְ בָּהּ וּלְמַשֵּׁךְ לָהּ בְּרִכּוֹת מֵאוֹתָם

תָּא חֲזוּ, כָּל הַמְּאָרִיךְ בְּאֶחָד מְאָרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוֹתָיו. מֵאִי טַעְמָא בְּגִין דְּאִתְּהוּ אֶתְר דְּכָל יוֹמִין וּשְׁנִין דְּעֲלָמָא בִּיה תְלוּיִן בְּרִיא דְּאֵינִין דְּרִגִּין דְּרִמְזִין בְּאֶחָד וְאֵינִין עֲשָׂרָה וְכֹלְהוּ חַד, וְאֲתַעְרוּ בִּיה חֲבֵרֵיָּא וְאָמְרוּ בְדַל"ת וְשִׁפִּיר. בְּגִין דְּהָאִי אֲתִרָא דְדַל"ת הִיא וְלִית לָהּ נְהוּרָא מְדִילִיה. וּבַעִי פֶּה נֶשׁ לְאֲרַבָּא בָּהּ וּלְאֲמַשְׁבָּא לָהּ בְּרַבְכָּאן מֵאֵינִין שִׁית סְטִרִין

שית בנין עלאין על ידי הצדיק ואינון
שית סטרין רמזין בח' פרוא דתמנייא.

ששה צדדים, ששה בנים עליונים על
ידי הצדיק, ואותם ששה צדדים
רמוזים בח', בסוד של שמונה.

שית אלין ותריין לעילא חכמה ובינה
אבא ואימא לאוספא ולאכללא
להו לעילא, ולמיתב להו ברכאן מאבא
ואימא עלאה. דהא לא שרייא מיכו
דעתיקא אלא באתר דשלים, באתר
דאשתבח דבר ונוקבא. דהא הוא דכתיב
(שיר השירים ג) צאינה וראינה בנות ציון
במלך שלמה וגו' ביום חתונתו וגו'. ביום
חתונתו דייקא. ועל דא אמרו ובלבד
שלא יחטוף בחי"ת אלא בעי לאמשבא
ברכאן מאתר עלאה דכולא, ולארכא
באינון שית בנין. לבתר להאי בת דלית
לה אחסנא בבית אבוה ואימא אלא האי
ברא. ומכאן אליפנא דברא רית לאבא
ולאימא וברתא לא, אלא דאית לה מוזני
מן ברא, אלא בעי לארכא בהאי דל"ת.

שישת אלה, ושנים למעלה - חכמה
ובינה, אב ואם - להוסיף
ולהכלילם למעלה ולתת להם ברכות
מאב ואם העליונים, שהרי אין שורה
הטוב של העתיק אלא במקום שלם,
במקום שנמצאים זכר ונקבה. זהו
שכתוב (שיר ג) צאינה וראינה בנות ציון
במלך שלמה וגומר. ביום חתונתו
וגומר. ביום חתונתו דוקא. ועל זה
אמרו, ובלבד שלא יחטוף בחי"ת, אלא
צריך למשך ברכות ממקום עליון של
הכל, ולהריק באותם ששה בנים. אחר
כך לפת הזאת שאין לה ירשה בבית
אביה ואמה, אלא רק הברן הזה. ומכאן
למדנו שבן יורש אב ואם, ובת לא,
אלא שיש לה מוזנות מן הברן, אלא
צריך להאריך בדל"ת הזאת.

ותמן אמרי כמה בעי בר נש לארכא
בה, כשעורא דימליך יתה
לעילא ולתתא ולארכע ווויין דעלמא,
רוא דשית סטרין עלאין דכלהו יתחברון
עמה ולא יתפרשון לעלמין. וכד בר נש
מאריך בהאי כל אינון יומין ושנין עלאין
מוסרין ברכאן על רישיה וקודשא בריך
הוא קרי ליה (ישעיה מ"ט ג) ויאמר לי עבדי
אתה ישראל אשר בך אתפאר.

ושם אומרים כמה צריך אדם
להאריך בה, כשעור שימליך
אותה למעלה ולמטה ולארכע זויות
העולם, סוד של ששה צדדים עליונים
שכלם יתחברו עמה ולא יפרדו
לעולמים, וכשאדם מאריך בזה, כל
אותם ימים ושנים עליונים מושכים
ברכה על ראשו, והקדוש ברוך הוא
קורא לו (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה
ישראל אשר בך אתפאר.

יחוד קריאת שמע

עוד פותחת ואומרת רבוננו של עולם עוד פותחת ואומרת, רבוננו של עולם,

אולי ימצאון שם שלשים כלומר אולי יש ביניהם צדיקים שעסקו והשיגו אותם השלשים מעלות הרמוזות בנבואת יחזקאל בפסוק ויהי והם כלולים בשלשים [שנה], והם כלולים בשלשים ושתים נתיבות חכמה, שהם עשרים ושתים אותיות ועשר ספירות, וכן אולי יש ביניהם אנשים צדיקים יחידי סגולה המיחדים שתי פעמים ביום בפסוק שמע ישראל, שבה כלולים עשר ספירות במלת אחד. האל"ף עם החי"ת הם תשעה, והמלה א' הרי עשרה, והד' אמר דוד המלך עליו השלום עליה (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו, ודל"ת מלשון שער, ושתי פעמים ביום הרי עשרים.

אולי ימצאון שם שלשים כלומר אולי יש ביניהם צדיקים שעסקו והשיגו אותם השלשים מעלות הרמוזות בנבואת יחזקאל בפסוק ויהי בשלשים (שנה) וגו' והם כלולים בל"ב נתיבות חכמה שהם כ"ב אותיות וי' ספירות. וכן אולי יש ביניהם אנשים צדיקים יחידי סגולה המיחדים שמך ב' פעמים ביום בפסוק שמע ישראל שבה כלולים י' ספירות במלת אחד האל"ף עם החי"ת הם תשעה והמלה א' הרי עשרה והד' אמר דוד המלך עליו השלום עלה (תהלים קי"ח) זה השער ליי צדיקים יבואו בו וד"לת מלשון שער ושני פעמים ביום הרי עשרים.

רבי יצחק הוה יתיב יומא חד קמי מערתא דאפיקותא, אעבר חד בר נש ותרין בני עמיה. והוה אמר חד לחד, דא תוקפא דשמשא, מסטרא דדרום איהו. ועלמא לא אתקיים אלא על רוח, בגין דרוח איהו קיומא שלימו דכל סטרו, ואלמלא דאיהו קיומא בשלימו, לא יכיל עלמא לאתקיימא.

אמר ליה אחיה ועירא, אלמלא יעקב, לא אתקיים עלמא. תא חו, בשעתא דייחדו בניו יחודא דלעילא, ואמרו (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, דא הוא שלימו עלאה, לאתחדא ביחודא חד. כדן אתחבר יעקב אבוהון ונטיל ביתיה, ויתיב ביה בחבורא חדא

אמר לו אחיו הקטן, אלמלא יעקב, לא התקיים העולם. בא ראה, בשעה שיחדו בניו את היחוד שלמעלה ואמרו (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, זוהי השלמות העליונה להתיחד ביחוד אחד, אזי התחבר יעקב אביהם, ונטל את ביתו,

אמר ליה אחיה ועירא, אלמלא יעקב, לא אתקיים עלמא. תא חו, בשעתא דייחדו בניו יחודא דלעילא, ואמרו (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, דא הוא שלימו עלאה, לאתחדא ביחודא חד. כדן אתחבר יעקב אבוהון ונטיל ביתיה, ויתיב ביה בחבורא חדא

זוהר בראשית פ' ויצא דף קמח ע"א

עם אִבְהוֹן, לְאַתְחַבְרָא דְכַר וְנוֹקְבָא בְחַדָּא. וְיֵשֵׁב בּוּ בְחַבּוּר אַחַד עִם הָאֲבוֹת, לְהִתְחַבֵּר זָכָר וְנוֹקְבָה יַחַד.

יעקב תקן אמירת ברוך שם כבוד מלכותו

בְּשַׁעֲרָה זֹו שְׁקָרָא לְהֵם יַעֲקֹב, הִסְתַּלְקָה מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, וְהָרִי פְרָשׁוּהָ. וּבֵא וּרְאָה, בְּשַׁעֲרָה שְׂיַעֲקֹב הָיָה קוּרָא לְבָנָיו, הַזְדַּמְנּוּ לְשֵׁם אֲבָרְהָם וְיִצְחָק, וְשְׂכִינָה עַל גְּבִייהֶם. וְהַשְׂכִּינָה הָיְתָה שְׂמַחָה בְּיַעֲקֹב לְהִתְחַבֵּר בְּאֲבוֹת, לְהִתְקַשֵּׁר עִם נַפְשׁוֹתֵיהֶם כְּאַחַד, לְהִיּוֹת מְרַבָּה.

בְּשַׁעֲרָה שְׂפַתַּח יַעֲקֹב וְאָמַר, הָאֲסַפּוּ וְהַגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בְּאַחֲרִית - זֹו הַשְׂכִּינָה, כְּבִיכּוֹל נִתַּן בּוּ עֲצָבוֹת, וְהִסְתַּלַּק. וְאַחַר כֵּךְ הִתְחַזְּרוּ אוֹתָהּ בְּנֵי בְּיַחּוּד הַדְּבָרִים שְׁלֵהֶם, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ (דְּבָרִים ו) שְׂמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲרָה הָעֵמִידָה יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְהִתְיַשְׁבָּה הַשְׂכִּינָה בְּמִקּוּמָהּ. וְיִקְרָא יַעֲקֹב, מַה קְרִיאָה כָּאֵן? אֵלָּא קְרִיאָה, לְקַיֵּם מִקּוּמָם, לְקַיֵּם אוֹתָם לְמַעַלָּה וּמַטָּה.

כה תברכו את בני ישראל

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, רְאָה בְּאוֹתָן חֲמִשִּׁים אוֹתוֹת שְׂמִיחָדִים אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם שְׂמַע יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים, שֵׁישׁ בָּהֶם כ"ה כ"ה פְּעָמִים, וְלֹא רְאָה אוֹתָם בּוּ. וַיִּפֶן כַּה וְכַה וְגו'.

בְּהָאֵי שַׁעֲרָה דְיַעֲקֹב קָרָא לִזְוֹ, אִסְתַּלַּק מִנֶּיהָ שְׂכִינָתָא, וְהָא אוֹקְמוּהָ. וְתָא חוּי, בְּשַׁעֲרָה דְיַעֲקֹב הָיָה קְאָרִי לְבָנָיו, אוֹדְמְנּוּ אֲבָרְהָם וְיִצְחָק תַּמּוּ, וְשְׂכִינָתָא עַל גְּבִייהוּ. וְשְׂכִינָתָא הָיָה חֲדִי בֵּיהּ בְּיַעֲקֹב, לְאַתְחַבְרָא בְּאִבְהוֹן, (דף רלד ע"ב) לְאַתְקַשְׁרָא עִם נַפְשֵׁיהוּ בְּחַד, לְמַחֲוֵי רְתִיבָא.

בְּשַׁעֲרָה דְפַתַּח יַעֲקֹב, וְאָמַר הָאֲסַפּוּ וְהַגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית, דָּא שְׂכִינָתָא, כְּבִיכּוֹל יְחַב עֲצִיבוּ בֵּיהּ, וְאִסְתַּלַּק. וְלִבְתַּר אֶתְחַדְרוּ לָהּ בְּנֵי בְּיַחּוּדֵי דְמִלְיִיְהוּ, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ, (דְּבָרִים ו) שְׂמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּהָאֵי שַׁעֲרָה קָאִים לָהּ יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְאִתְיַשְׁבַּת שְׂכִינָתָא בְּדוּבְקָתָהּ. וְיִקְרָא יַעֲקֹב, מַאי קְרִיאָה חָכָא. אֵלָּא קְרִיאָה, לְקַיֵּמָא דוּבְקָתֵיהוּ, לְקַיֵּמָא לִזְוֹ לְעִילָא וְתַתָּא.

זוהר בראשית
פי ויהי
(דף רלד ע"ב)

זוהר פי
שמות
(דף י"ב ע"ב)

וַיִּפֶן כַּה וְכַה (שמות ב). חָמָא בְּאֵלִין נ' אַתְנוּן, דְּמִנְחָדִין לִיהּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹמָא, שְׂמַע יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים, דָּאִית בְּהוּן כ"ה כ"ה תְּרִי וּמְנִי, וְלֹא חָמָא בֵּיהּ.

בכל יום ייחד את השי"ת ובכל מקום

פְּרָשָׁה שלישית - שמע. זהו סוד הימין, שנקרא חסד עליון, שהוא מיוחד את היחוד של הכל לארבעה צדדים, והקדוש ברוך הוא מסדר בו את סדור כל העולם, וזהו שמתפשט לכל הצדדים, אפלו בתוך התהומות התחתונים. בזה הקדוש ברוך הוא ברא את העולם, כשהתעטף הקדוש ברוך הוא בעטוף של זהר, וזה שמיחד את היחוד, ומשום כך שמע סמוך לוהי"ה.

היחוד של כל יום הוא יחוד לדעת ולשים את הרצון. היחוד הזה הרי אמרנו בכמה מקומות, יחוד של כל יום הוא היחוד שבפסוק שמע ישראל ה' אלהינו ה'. הרי כלם אחד, ולכן נקרא אחד. הרי הם שלשה שמות, איך הם אחד? ואף על גב שקוראים אחד, איך הם אחד?

אֱלֹהִים בחזיון רוח הקדש נודע, והם במראה של עין סתומה, לדעת ששלשה אלה אחד. וזהו סוד של קול שנשמע, קול הוא אחד, והוא שלשה גונים, אש רוח ומים, וכלם אחד בסוד של הקול. [ואינם אלא אחד] אף כאן - ה' אלהינו ה' הם אחד. שלשה גונים, והם אחד.

וזהו הקול שעשה האדם ביחוד, ולשים את רצונו ביחוד של הכל, מאין סוף עד סוף הכל, בקול

פְּרָשָׁה תליתאה, שמע, דא איהו רוא דימינא, דאקרי חסד עלאה. דאיהו קא מייחד יחודא דכלא לר' סמרון, וקודשא ברוך הוא מסדר ביה, סדורא דכל עלמא, ודא איהו דקא מתפשט בכל סמרון, אפילו נו תהומי תתאי. ברא קודשא ברוך הוא ברא עלמא, בד אתעטף קודשא ברוך הוא בעטופא דזהרא, ודא דקא מייחד יחודא, ונגין כה, שמע סמך לוהי"ה.

יחודא דכל יומא, איהו, יחודא למנדע ולשוואה רעותא. יחודא דא הא אמרו בכמה דוכתי, יחודא דכל יומא, איהו יחודא דקרא, (דברים ו) שמע ישראל יי' אלהינו יי' הא בלחו חד, ועל דא אקרי אחד. הא תלת שמחן אינון, חיד אינון חד, ואף על גב דקרינו אחד, חיד אינון חד.

אֱלֹהִים בחזיונא דרוח קדשא אתיידע, ואינון בחזיו דעינא סתימא, למנדע דתלתא אלין אחד. ודא איהו רוא דקול דאשתמע, קול איהו חד, ואיהו תלתא גונון, אשא ורוחא ומיא, ובלחו חד, ברוא דקול. (ולאו אינון אלא חד) אוף הכא: יי' אלהינו יי' אינון חד. תלתא גונון, ואינון חד.

ודא איהו קול דעביד בר נש ביחודא, ולשוואה רעותיה ביחודא דכלא, מאין סוף עד סופא דכלא, בהאי קול

זוהר שמות
פ' בא
(דף מ"ג ע"א)

הַזֶּה שְׁעוֹשֶׂה בְּשִׁלְשֵׁת אֱלֹהִים אֶחָד. וְזֶהוּ הַיְחוד שֶׁל כָּל יוֹם שֶׁהַתְּגִלָּה בְּסוּד שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

וְהוֹאִיל וְכךָ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קַטְנָה, זֶהוּ סְדוּר שֶׁל תְּקוּנַת הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא עֲלִית קִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר. קַטְנָה, מְשוּם שֶׁהִיא קַטְנָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ט) עִיר קַטְנָה. וְנָשִׂים לוֹ שָׁם - בְּתַקּוּן הַזֶּה שְׁאֵנוּ מִתְקַנְיָם, וּבְסְדוּר שֶׁלְנוּ בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת וְתַפְלָה, (ובתקון זח) אָנוּ מִתְקַנְיָם לוֹ, לְמַנוּחָתוֹ. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה - כָּל הָאַרְבָּעָה הִלְלוּ הֵם בְּשְׂכִינָה, וְהִיא (כלה) בְּכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ מִתְקַנְיָם לְעוֹלָם הָעֲלִיוֹן בְּסְדוּר שְׁאֵנוּ מְסַדְרִים.

בְּסְדוּר שֶׁל תְּפִלַּת עֲרֵבִית וּבְתַקּוּן שֶׁלּוֹ - הָרִי מִטָּה. בְּסְדוּר שֶׁל אוֹתָם קְרִבְנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁאֵנוּ מְסַדְרִים בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת וְתַשְׁבְּחוֹת - הָרִי הַשִּׁלְחָן. וּבְאוֹתוֹ סְדוּר שֶׁל תְּפִלַּת מִיָּשָׁב וּבְתַקּוּן שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יְחוד שְׁאֵנוּ מִתְקַנְיָם - הָרִי כֶּסֶף. בְּאוֹתוֹ סְדוּר שֶׁל תְּפִלַּת מְעַמָּד וּבְאוֹתָן קְדָשׁוֹת וְתוֹסֶפֶת קְדָשָׁה, וּבְרִכּוֹת שְׁאֵנוּ מְסַדְרִים (לה) - הָרִי מְנוּרָה.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שָׁאֵת זֶה שָׁם בְּרָצוֹנוֹ לְהַשְׁלִים לְרַבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם וּלְתַקּוּן עֲלִית קִיר קַטְנָה זוֹ לְרַבּוֹנוֹ

דְּקָא עֲבִיד בְּהַנִּי תְּלָתָא דְּאִינוּן חַד. וְדָא אִיהוּ יְחודָא דְּכָל יוֹמָא, דְּאִתְגַּלִּי בְּרִזָּא דְּרוּחַ קוֹדֶשָׁא.

וְהוֹאִיל וְכךָ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר קַטְנָה, דָּא אִיהוּ סְדוּרָא דְּתַקּוּנָא (ויחי רכ"ח ע"ב) דְּשְׂכִינָתָא, דְּאִיהִי עֲלִית קִיר, בְּמָה דְּאֵת אִמֵּר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר. קַטְנָה: בְּגִין דְּאִיהִי זְעִירָא, בְּמָה דְּאֵת אִמֵּר (קהלת ט) עִיר קַטְנָה. וְנָשִׂים לוֹ שָׁם בְּתַקּוּנָא דָּא דְּאֵנוּ מִתְקַנְיָנוּ, וּבְסְדוּרָא דִּילָן בְּשִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחוֹן וּבְצִלוֹתָא, (ובתקונא דא) אָנוּ מִתְקַנְיָנוּ לְגַבִּיהַ, לְגַבִּיהַ דִּילִיהַ. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה. אַרְבַּע אֱלִינוּ, בְּלָחוּ בְּשְׂכִינָתָא אִינוּן. וְאִיהִי (כלא) בְּכָל תְּקוּנֵין אֱלִינוּ מִתְקַנְיָנוּ, לְגַבִּי עֲלָמָא עֲלָהָה בְּסְדוּרָא דְּאֵנוּ מְסַדְרֵין.

בְּסְדוּרָא דְּצִלוֹתָא דְּעֲרֵבִית, וּבְתַקּוּנָא דִּילִיהַ, הָא מִטָּה. בְּסְדוּרָא דְּאִינוּן קְרִבְנֵין וְעֲלִינוּן, דְּאֵנוּ מְסַדְרֵין בְּצִפְרָא וְאִינוּן שִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחוֹן, הָא שִׁלְחָן. וּבַהֲהוּא סְדוּרָא דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשָׁב, וּבְתַקּוּנָא דְּקְרִיאַת שְׁמַע, בַּהֲהוּא יְחודָא דְּאֵנוּ מִתְקַנְיָנוּ הָא כֶּסֶף. בַּהֲהוּא סְדוּרָא דְּצִלוֹתָא דְּמְעוּמָד, וּבְאִינוּן קְדוּשָׁאוֹ, וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וּבְרִכּוּאוֹ, דְּאֵנוּ מְסַדְרֵין (לה) הָא מְנוּרָה.

וּבְבָהָה אִיהוּ כַּר נֶשׁ, דְּדָא שְׁנֵי בְּרַעוּתִיהַ, לְאֲשִׁלְמָא לְגַבִּי מְאָרִיָּה בְּכָל יוֹמָא, וּלְאִתְקַנָּא הָא עֲלִית קִיר קַטְנָה,

זוהר שמות
פ' תרומה
ו' קל"ג
קל"ד

בתקוננים הללו, אז ודאי שהקדוש ברוך הוא יהיה אורחו בכל יום. אשריו בעולם הזה, ואשריו בעולם הבא. משום שאלו הארבעה הם תקוני השכינה להתתקן לבעלה. בארבעה התקוננים הללו היא מתתקנת בפייה בשמחותיה, במראיה, על ידי העם הקדוש כל יום.

המטה נתנה ליעקב להתתקן, ולכן יעקב תקן תפלת ערבית. שלחן תקן דוד המלך באותם שירות ותשבחות שתקן, כמו שנאמר (תהלים כג) תערוך לפני שלחן נגד צררי. כסא תקן אברהם בהתקשרותו, שעשה טוב ושלמות הנשמות לכל בני העולם, ואין תקון הכסא אלא בחסד של אברהם, כמו שנאמר (ישעיה טז) והוכן בחסד כסא. המנורה תקן יצחק, שקדש שם הקדוש ברוך הוא לעיני כל העולם, והאיר את אור המנורה העליונה באותה קדשה. לכן צריכים העם הקדוש לומר תמיד ולשים רצונם לסדר לעולם העליון, שהוא בעל הבית, איש האלהים, מטה ושלחן וכסא ומנורה, להיות שלמות בכל יום מעלה ומטה.

בשעה שישאל מיחדים את היחוד של סוד שמע ישראל ברצון שלם, אז יוצא מתוך סתר של העולם העליון אור אחד, ואותו אור מכה לתוך הניצוץ הקשה ומתחלק לשבעים אורות, ואותם שבעים אורות בשבעים ענפי עץ החיים.

לנבי מאריה בקני תקוניו. כדון ודאי קודשא בריך הוא יהא אושפיויה בכל יומא. וכאה איהו בהאי עלמא, ווכאה איהו בעלמא דאתי. בגין דאלין ארבע, אינון תקוני דשכינתא, לאתתקנא לנבי בעלה. בארבע תקונין אליון, אתתקנת בשפיראה, בחדוהא, בחוונהא, על ידי דעמא קדישא בכל יומא.

מטה אתיחיבת ליה ליעקב לאתתקנא, ועל דא יעקב אתקין צלותא דערבית. שלחן אתקין דוד מלכא, באינון שירין ותושבחון דאיהו אתקין, במה דאת אמר (תהלים כג) תערוך לפני שלחן נגד צוררי. כסא אתקין אברהם, באתקשרותא דיליה, דעביד מיבו ושלמו דנשמתין לכל בני עלמא, ולית תקונא דכסא, אלא בחסד דאברהם, במה דאת אמר (ישעיה טז) והוכן בחסד כסא. מנורה (דף קל"ג ע"ב) אתקין יצחק, דאקדיש שמא דקודשא בריך הוא לעיניהון דכל עלמא, ונהיר נהירו דבוצינא עלאה בההיא קדושה. בגיני בה, צריכין עמא קדישא, לומר תדיר ולשואה רעותהון, לסדרא לנבי עלמא עלאה, דאיהו מאריה דביתא, איש האלהים, מטה ושלחן וכסא ומנורה, למחוי שלימו בכל יומא, עילא ותתא.

בשעתא דקא מיחדו ישראל, יחודא דרוא דשמע ישראל, ברעותא שלים, כדון נפקי מנו סתימו דעלמא עלאה, חד נהירו, ונהוא נהירו כמש"ג בוצינא דקרדינותא, ואתפלג לע' נהורין, ואינון ע' נהורין, בע' ענפין דאילנא דחיי.

זוהר שמות
פ' תרומה
(דף קל"ד)

בְּדִין, תְּהוּא אֵילָנָא סְלִיק רִיחִין
 וּבּוֹסְמִין, וְכָל אֵילָנִי דְּגִנְתָּא
 דְּעָדָן, בְּלָהּוּ סְלָקִין רִיחִין, וּמִשְׁבַּחַן
 לְמֵאֲרִיחֻן, דְּהָא בְּדִין אֲתַתְּקֵנָת
 מִמְּרֻזְנִיתָא, לְאַעְלָא לְחוּפָּה בְּחֲרֵי בְּעֵלָה,
 כָּל אֵינֻן שִׁיפִין עֲלָאִין, בְּלָהּוּ מִתְחַבְּרִין
 בְּתִיאֻבְתָּא חֲדָא, וּבְרַעוּתָא חֲדָא, לְמַהוּ
 חַד בְּלָא פְרוּדָא כָּלֵל. וּבְדִין בְּעֵלָה
 אֲתַתְּקֵן לְגַבְהָא לְאַעְלָא לְחוּפָּה בִּיחֻדָא
 חַד, לְאַתְיַחַדָּא בְּמִמְּרֻזְנִיתָא.

וְעַל דָּא אֲנִי מִתְעַרֵי לִיה, וְאִמְרִינֵן (דְּבָרִים
 ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֲתַתְּקִין גְּרַמָּה, הָא
 בְּעֵלִיד יִתִּי לְגַבִּיד בְּתַקוּנִי, וּמִין
 לְהַבְלִיד. יי' אֵלֵהִינוּ יי' אֶחָד, בִּיחֻדָּא
 חֲדָא, בְּרַעוּתָא חֲדָא, בְּלָא פְרוּדָא, דְּכָל
 אֵינֻן שִׁיפִין בְּלָהּוּ אֲתַעְבִּידוּ חַד, וְעֵיילִין
 בְּחַד תִּיאֻבְתָּא.

בִּינֵן דְּאִמְרֵי יִשְׂרָאֵל יי' אֶחָד בְּאֲתַעְרוּתָא
 דְּשִׁית סְמִרִין, בְּדִין כָּל אֵינֻן שִׁית
 סְמִרִין, אֲתַעְבִּידוּ חַד וְעֵאלִין בְּחַד
 תִּיאֻבְתָּא, וְדָא דָּא ו' חַד פְּשִׁיטוּ
 בְּלַחֻדוּי, בְּלָא דְבַקוּתָא אֲחֲרָא לְגַבִּיה,ּ
 אֵלָא אִיהוּ בְּלַחֻדוּי פְּשִׁיט מְכַלָּא, וְאִיהוּ
 חַד.

בְּשַׁעְתָּא דִּישְׂרָאֵל קָא מִיחְדֵי יחודָא
 בְּהָא קָרָא, בְּרֹא דְב"ה
 אֲתָנוּן, דְּאֵינֻן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֵלֵהִינוּ יי'
 אֶחָד, וּבְרֹדָ שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וָעֵד, דְּאֵינֻן כ"ד אֲתָנוּן, וַיְכּוֹן כָּל חַד
 בְּהוּ, בְּלָהּוּ אֲתָנוּן מִתְחַבְּרִין בְּחֲדָא,
 וּסְלָקִין בְּחַבְּרָא חַד (ס"א כְּדִין אֲתַפְתַּחוּ) מ"ט

זוהר שמות
 פ' תרומה
 דף קל"ט
 ע"ב

אָז אוֹתוֹ אֵילָן מַעְלָה רִיחֻת וּבְשָׁמִים,
 וְכָל אֵילָנוֹת גֵּן עֵדֵן, כָּלֵם מַעְלִים
 רִיחֻת וּמִשְׁבַּחִים אֶת רְבוּנָם, שְׁהָרֵי אָז
 מִתְקַנָּת הַגְּבִירָה לְהַכְנִס לְחַפָּה עִם
 בְּעֵלָה. כָּל אוֹתָם אֵיבְרִים עֲלִיוְנִים, כָּלֵם
 מִתְחַבְּרִים בְּתַשׁוּקָה אֶחָת וּבְרַצוֹן אֶחָד
 לְהִיּוֹת אֶחָד בְּלֵי פְרוּד כָּלֵל. וְאָז בְּעֵלָה
 מִתְתַּקֵּן אֵלֶיהָ לְהַכְנִסָּה לְחַפָּה בִּיחֻד
 אֶחָד לְהִתְיַחַד עִם הַגְּבִירָה.

וְלָכֵן אֲנִי מַעוֹרְרִים אוֹתוֹ וְאוֹמְרִים
 (דְּבָרִים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. תְּקַנֵּי
 עַצְמְךָ, הָרֵי בְּעֵלְךָ יָבָא אֲלֶיךָ בְּתַקוּנִי
 מְזַמֵּן כְּנִגְדְּךָ. ה' אֵלֵהִינוּ ה' אֶחָד,
 בִּיחֻד אֶחָד, בְּרַצוֹן אֶחָד, בְּלֵי פְרוּד,
 שְׁכָל אוֹתָם הָאֵיבְרִים נַעֲשִׂים אֶחָד,
 וְנַכְנְסִים בְּאֶחָד בְּתַשׁוּקָה.

בִּינֵן שְׁאוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל "ה' אֶחָד"
 בְּהִתְעוֹרְרוֹת שְׁשָׁה צְדָדִים, אָז
 כָּל אוֹתָם שְׁשַׁת הַצְּדָדִים נַעֲשִׂים אֶחָד
 וְנַכְנְסִים בְּתַשׁוּקָה אֶחָת, וְסוּד זֶה ו'
 אֶחָד, פְּשִׁיטוֹת בְּלָבְדוּ בְּלֵי דְבַקוּת
 אֲחֲרַת אֵלֶי, אֵלָא הוּא לְבָדוּ פְּשוּט
 מְכָל, וְהוּא אֶחָד.

בְּשַׁעְתָּא שִׁישְׂרָאֵל מִיחְדִים יחוד
 בְּפָסוּק הַזֶּה בְּסוּד שֵׁל
 עֲשִׂרִים וְחָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת, שְׁהֵן: שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יי' אֵלֵהִינוּ יי' אֶחָד, וּבְרֹדָ שֵׁם
 כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֵד, שְׁהֵם
 עֲשִׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וַיְכּוֹן כָּל אֶחָד
 בְּהֵן - כָּל הָאוֹתִיּוֹת מִתְחַבְּרוֹת כְּאֶחָת,

ועולות בחבור אחד (אז נפתחו) ארבעים ותשעה שְׁעָרִים בְּסוּד הַיּוֹכֵל, וְאֵז צָרִיךְ לַעֲלוֹת עַד וְלֹא יוֹתֵר. וְאֵז נִפְתְּחִים הַשְּׁעָרִים, וּמַחְשִׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם כְּאִלּוּ קִיַּם אֶת כָּל הַתּוֹרָה שְׂבָא בְּאַרְבָּעִים וְתִשַׁע פָּנִים. וְלִכְן צָרִיךְ לְכוֹן לֵב וְרִצּוֹן בְּעִשְׂרִים וְחֲמֵשׁ וּבְעִשְׂרִים וָאַרְבַּע וְלַהֲעֲלוֹתָם בְּרִצּוֹן הַלֵּב לְאַרְבָּעִים וְתִשַׁע שְׁעָרִים שְׂאֲמָרְנוּ. כִּיּוֹן שֶׁהַתְּפִינָן בְּזֶה, יִתְכַּוֵּן בְּאוֹתוֹ יְחוּד שְׂאֲמָר מוֹרְנוּ - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כָּלֵל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שֶׁל מִי שִׁיתְּפִינָן בְּהֵם, שְׂוֹדָאֵי כָּלֵל הוּא שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, שְׁלֹמַעְלָה וּמְטָה. וְזֶהוּ סוּד שֶׁל אָדָם שְׁלָם, שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, וְסוּד שֶׁל כָּל הָאֱמוּנָה.

תְּרַעֲיוֹ, בְּרֹא דְיוֹכֵלָא. וּבְדִין אֲצַטְרִיךְ לְסַלְקָא עַד וְלֹא יוֹתֵר. וּבְדִין אֲתַפְתְּחוּ תְּרַעֲיוֹ, וְחָשִׁיב קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לְהַחֲוֹא בַר נֶשׁ, כְּאִילוּ קִיַּים אוֹרִייתָא כְּלָה, דְּאִיהִי אֲתִיָּא בְּמִ"ט פָּנִים. (בכלא) וְעַל דָּא אֲצַטְרִיךְ לְכוּנָא לְבָא וְרַעוּתָא בְּכ"ה וּבְכ"ד, וְלְסַלְקָא לִזְוֵן בְּרַעוּתָא דְלְבָא, לְמִ"ט תְּרַעֲיוֹ דְקָאמְרֵן. כִּיּוֹן דְּאֲתַפְּחוּן בְּהָא, יִתְפְּחוּן בְּהַחֲוֹא יְחוּדָא דְאָמַר מַר, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד כְּלָלָא דְכָל אוֹרִייתָא כְּלָה. וּזְבָאָה חוּלְקִיָּה מֵאֵן דִּיתְפְּחוּן בְּהוּ, דְּנִדְאֵי כְּלָלָא אִיהוּ דְכָל אוֹרִייתָא דְעִילָא וְתַתָּא. וְדָא אִיהוּ רֹא דְאָדָם שְׁלִימָא, דְדַבְּר וְנוֹקְבָא, וְרֹא דְכָל מְהִימְנוּתָא.

שמע ישראל של היחוד הוא נאה

רְבִי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, אָמַר רְבִי יוֹסִי, נִפְתַּח בְּעֵדוּנִים (במלאכים ובזמנים) וְנֹאמַר דְּבָרֵי תוֹרָה. פִּתַּח רְבִי יוֹסִי בְּדַבְרֵי קְרִיאַת שְׁמַע וְאָמַר, כְּתוּב (דברים) וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. וְכְתוּב (שם כז) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעָם. וְכְתוּב (שם ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל הַשְּׁמַע שְׁמַע הִלְלוּ שְׂאֲמַר מֹשֶׁה לְשֵׁם מָה, שֶׁהָרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוּד הוּא נְאֻה, (שהרי לדרשה הוא בא) וְהָאֲחֵרִים הִלְלוּ לְמָה?

רְבִי חִיָּא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אֲזִילֵי בְּאַרְחָא, עַד דִּהוּוּ אֲזִילֵי אָמַר רְבִי יוֹסִי, נִפְתַּח בְּעֵדוּנִין, (נ"א בעירין ובעידנין) וְנִימָא מְלִי דְאוֹרִייתָא. פִּתַּח רְבִי יוֹסִי בְּמְלִי דְקְרִיאַת שְׁמַע וְאָמַר, בְּתִיב (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד. וּבְתִיב (דברים כז) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעָם. וּבְתִיב (דברים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיַּרְדֵּן. כָּל הַנִּי שְׁמַע שְׁמַע דְקָאמַר מֹשֶׁה אֲמַאי. דְהָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחַוְדָא יְאוּת. (דהאי לדרשא קאתי) הַנִּי אֲחֵרְנִין אֲמַאי.

אורח שמות
כ' תרומה
דף ק"ס
ע"ב

אֵלֶּא בִּלְהוּ לְדַרְשָׁא קִאָתוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 דִּיחֻדְתָּ וּדְאִי הָאִי לְדַרְשָׁא קִאָ
 אֲתִיָּא, וְהִכָּא רְמִיזוּ וְאֲתַחֲזוּ יְחֻדְתָּ
 דְּחֻכְמָתָא עֲלֵיָּא. שְׁמַע, ע' מֵאֲתוּוֹן רִבְרָבִין
 אִיהִי, אֲמַאי. אֵלֶּא רְמִיזוּ קִאָ רְמִיזוּ בְּכֻלָּא
 חֲדָא, לְאֲבֻלָּא עֵילָא וְתַתָּא בְּחֲדָא
 בִּיחֻדְתָּ חֲדָא, (ר"ט"ז ע"א) שְׁמַע: שֵׁם ע'.
 הִכָּא אֲתַבְּלִיל הָאִי שֵׁם בְּאִינֻן ע' (ק"ח ע"א)
 שְׁמַהֲוֹ עֲלֵיָּא, לְאֲבֻלָּא לִוְו, דְּהָא שֵׁם
 אֲתַבְּרָכָא מְנַיְהוּ, וְאֲתַבְּלִיל בְּהוּ.
 וְאֲצַטְרִיף לְאֲבֻלָּא לִוְו בְּחֲדָא בִּיחֻדְתָּ
 חַד, וְלִשְׁנֵיָּא רְעִיתִיהָ בְּהוּ.

שְׁהָרִי וּדְאִי שְׁבַעִים שְׁמוֹת הֵם בְּסוּד
 הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּמֵהַמְּרַכְּבָה
 הָעֲלִיּוֹנָה הַזֹּו מֵתַבְּרַף הַשֵּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל
 בְּתוֹכָם, וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל. אֲבָל
 הָרִי שְׁנִינֻ, זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְהִיּוֹת
 יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוּם שֶׁל
 דְּבִקּוֹת הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל.
 עֲכָשׁוּ נִדְבָקָה הָאִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה
 הַכֹּל בְּכֻלָּל אֶחָד, וְזֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל
 הַיְחֻד. (ישראל) אַחַר כֵּן מֵיחַד שְׁלֹשָׁה
 צְדָדִים, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֹּל
 אֶחָד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כֹּל הַשָּׂאָר אֵינָם
 כְּמוֹ זֶה, אֲבָל כֹּל הָאַחֲרִים בָּאוּ
 לְדַרְשָׁ, וְכֻלָּם בְּמְקוּם אַחַר נִדְבָקוּ.
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֵבֶר הַיּוֹם. שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִית לְעַם. וְכֻלָּם
 בְּדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה נִדְבָקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִית לְעַם -

דְּהָא וּדְאִי ע' שְׁמַהֲוֹ אֵינֻן בְּרוּזָא דְרַתִּיבָא
 עֲלֵיָּא, וּמֵהָאִי רַתִּיבָא עֲלֵיָּא,
 אֲתַבְּרָכָא הָאִי שֵׁם, וְאֲתַבְּלִיל בְּנוּוִיָּהוּ,
 וְלִבְתֵּר יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל. אֲבָל הָאִי תְּנִינֻ, דָּא
 יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְמַהוּי יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל חֲדָא,
 הַהוּא אֲתֵר דְּבִקּוּתָא דְּכֻלָּא. וְעַל דָּא שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, הַשְׁתָּא אֲתַדְּבַקַת אֲתַתָּא
 בְּבַעֲלָהּ, וְהוּי כֻלָּא בְּכֻלָּל חֲדָא, וְדָא
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדְתָּ. (ישראל) לְבַתֵּר קִאָ
 מֵיחַד תְּלַת סְטְרִין, יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד,
 לְמַהוּי כֻלָּא חַד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְּכֻלָּהוּ שָׂאָר, לָאוּ אֵינֻן
 כְּהָאִי גּוּוֹנָא, אֲבָל כֻּלָּהוּ אַחֲרֵינִין
 לְדַרְשָׁא קִאָתוּ, וְכֻלָּהוּ בְּאַתֵּר אַחֲרָא
 אֲתַדְּבָקוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֵבֶר הַיּוֹם.
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִית לְעַם. וְכֻלָּהוּ
 בְּדַרְגָּא תַּתָּא אֲתַדְּבָקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִית לְעַם,

שמע ישראל נאָה הוא, אָבֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּיתָ לְעַם מַהוּ? הֲיֵה צָרִיךְ לְהִיּוֹת הֵייתָ! מַה זֶה נְהִיִּיתָ? אֲלֵא בְּכֹל מְקוֹם עַם, כְּשֶׁנִּשְׁבְּרוּ לְבוֹתֵיהֶם לְעַבּוּדָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (דְּנִיאל ח) נְהִיִּיתִי וְנִחַלִּיתִי. וְזֶהוּ שְׁכַתּוּב שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי. אִם אַחִי, לְמָה עַמִּי? וְאִם עַמִּי, לְמָה אַחִי? אֲלֵא, אָמַר דָּוִד, אִם בְּרִצּוֹן - אַתֶּם אַחִי. וְאִם לֹא - אַתֶּם עַמִּי, לְשֹׁבֵר לְבָבְכֶם לְעַבּוּדָתִי. כִּן הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּיתָ לְעַם - שְׁבַרְתָּ לְבָבְךָ לְעַבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֵת הַיְרֵדָה, כֹּל הוּא בְּדִרְגָה תַּחְתּוֹנָה, וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוּד הוּא בְּדִרְגָה עֲלִיוֹנָה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוּד לֹא הִיָּה בְּכֹלֶם כְּמוֹ זֶה, שֶׁהָרִי הוּא הִיָּה סוּד שֶׁל מַעֲלָה וּמַטָּה (כְּרִאוּי), (וּבְכֹל מְקוֹם הַסוּד לִקְבֵּל) וְהוּא סוּד לִקְבֵּל עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּכֹל צַד, כְּדִי שִׁיִּצְטָרֵף לְאָדָם לְהִיּוֹת מְזַמֵּן (בְּאוֹתוֹ שֶׁם) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לִיַּחַד אֵת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְאוּת. הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּיתָ לְעַם מַהוּ. הֵייתָ מְבַעֵי לִיָּה, מַאי נְהִיִּיתָ. אֲלֵא בְּכֹל אַתְרַ עַם, בַּד אַתְּבְּרוּ לְבִיַּהוּ לְפִלְחָנָא, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (דְּנִיאל ח) נְהִיִּיתִי וְנִחַלִּיתִי. וְדָא הוּא דְכַתִּיב, (דְּבָרֵי הַיָּמִים א כח) שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי. אִי אַחִי, לְמָה עַמִּי, וְאִי עַמִּי, לְמָה אַחִי. אֲלֵא אָמַר דָּוִד, אִי בְּרַעוּתָא אַתּוֹן אַחִי, וְאִי לֹאוּ אַתּוֹן עַמִּי, לְתַבְרָא לְבִיַּיְכוּ לְפּוֹלְחָנִי. כִּן הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּיתָ לְעַם, תַּבְרַתְּ לְבָבְךָ לְפִלְחָנָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֵת הַיְרֵדָה, כֹּל הוּא בְּדִרְגָה תַּתְּאָה, אִיהוּ, וְשָׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחַוְדָא הוּא דְרָגָא עֲלָאָה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֲלֵא הַחַוָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחַוְדָא, לֹא הוּי בְּכֹלְהוּ כְּהָאִי גּוֹנָא, דְהָא אִיהוּ הוּי רְזָא דְעִילָא וְתַתְּאָ. (כְּדָא יְאוּת) (נ"א וּבְכֹל אַתְרַ רְזָא לִקְבֵּל וְכוּ') וְאִיהוּ רְזָא לְקַבֵּלָא עֲלֵיהוּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּכֹל סַטְרָא, בְּגִין דִּיִּצְטָרֵף לִיָּה לְכַר נֶשֶׁךְ, לְמַחְוֵי זְמִין (כְּהַחַוָּא שְׁמָא) בְּתַתְּאָ שְׁעָתָא, לִיַּחַדָּא שְׁמָא דְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וּלְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

בו מבאר דהקורא קריאת שמע צריך לבנו להמליך את הקב"ה על עצמו ועל כל העולם, ושכרו שמויך אפילו על העליונים, והשכינה שורה עליו ומברכת אותו בשבע ברכות

המשך הקטע
הקודם
בוה"ק

וּבְשַׁעְתָּא דְאַתִּי בַר נֶשֶׁךְ לְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּדִין שְׂכִינְתָא אַתִּיא וְשָׂרִיא עַל רִישֵׁיהּ, וְקָאִים עֲלֵיהּ בְּסַהֲיִד, לְסַהֲדָא סַהֲדוּתָא קָמִי מַלְכָא קְדִישָׁא, דְהָאִי אִיהוּ דְקָא מִיַּחַד

וּבְשַׁעְתָּה שְׁבָא אָדָם לְקַבֵּל עָלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם, אִזְ הַשְׁכִּינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל רִאשׁוֹ, וְעוֹמְדַת עָלָיו כְּעַד לְהַעֲיֵד עֲדוּת לְפָנָי הַמְּלִיךְ הַקְּדוֹשׁ, שְׁזָהוּ מִי שְׁמִיַּחַד שָׁמוּ פְעַמִּים בְּיוֹם,

ושמו מתיחד מעלה ומטה כראוי. ולכן ע' משמע ישראל היא מהאותיות הגדולות, וגם ד' מהאותיות הגדולות, להיות עד לפני המלך הקדוש. והרי פרשה, יהו"ה אלהינו יהו"ה, וזהו סוד היחוד בשלשה צדדים, כמו שבארו המנורה הקדושה והתעורר בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר.

שמה תרי זמני ביום, ושמה אתיחד עילא ותתא בדיקא יאות. ועל דא ע' משמע ישראל מאתוון רברכו, וד' נמי מאתוון רברכו, למחוי עד קמי מלכא קדישא. והא אוקמוה, ידו"ד אלהינו ידו"ד, ודא הוא רזא דיהודא בתלת סטרי, כמה דאוקמיה בוצינא קדישא, ואתער ביה בכמה דוכתי, ולית לן רשו לאתערא ביה יתיר.

עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר

ודאי האיש הזה שמיחד את שם הקדוש ברוך הוא מעלה ומטה כראוי, ששכינה באה ושורה על ראשו ומברכת אותו בשבע ברכות, וקוראת עליו, (ישעיה מט) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

ודאי האי בר נש, דקא מיחד שמה רב קס"א ע"א) דקודשא בריך הוא עילא ותתא בדיקא יאות, שכינתא אתיא ושריא על רישיה, ומברך ליה בשבע ברכאן, וקרי עליה, (ישעיה מט ג) ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר.

זוהר שמות פ' תרומה דף קס"א ע"א

סוד האמונה

לדעת כי ה' הוא האלהים. זהו הפלל של כל סוד האמונה, (כלל) של כל התורה, כלל שלמעלה ומטה. וסוד זה הוא הפלל של כל סוד האמונה, וכך זה ודאי. הפלל של כל התורה זהו סוד התורה שבכתב, וזהו סוד התורה שבעל פה, והכל אחד, הפלל של סוד האמונה, בשביל שהוא שם מלא, שהוא סוד האמונה, ומיהו? ה' אחד ושמו אחד. ה' אחד - שמע ישראל ואלהינו ה' אחד. זהו יחוד אחד. ושמו אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד - הרי יחוד אחר להיות שמו אחד.

לדעת כי ה' הוא האלהים. דא איהו כללא דכל רזא דמהימנותא, (כלל) דכל אורייתא, כללא דעילא ותתא, ורזא דא איהו כללא דכל רזא דמהימנותא, ודכי הוא ודאי. כללא דכל אורייתא, דא איהו רזא דתורה שבכתב, ודא איהו רזא דתורה שבעל פה, וכללא חד, כללא דרזא דמהימנותא, בנין דאיהו שם מלא, דאיהו רזא דמהימנותא, ומאן איהו. ה' אחד ושמו אחד, יי' אחד שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד. דא איהו יחודא חד. ושמו אחד, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, הא יחודא אחרא

זוהר שמות פ' תרומה דף קס"א ע"ב

וסוד זה - ה' הוא האלהים, זה כתוב כשהם ביחוד אחד.

למחוי שמייה חר. ורוא דא (מלכים א יח) יי' הוא האלהים, דא בתיב, בד אינון ביחודא חדא.

לקריאת שמע לילה - סוד היחוד של הקב"ה

פתח רבי יוסי ואמר, זה ששנינו שתפלת ערבית חובה - חובה היא ודאי, משום שקריאת שמע של ערבית חובה, והקדוש ברוך הוא מתיחד בלילה כמו שמתיחד ביום, ומדת לילה נכללת ביום, ומי שאמר רשות - משום אמורים ופדרין שמתאכלים בלילה, והרי בארנו.

פתח רבי יוסי ואמר, הא דתנינן דצלותא דערבית חובה, חובה איהי ודאי, בגין דקריאת שמע דערבית חובה, וקודשא בריך הוא אתיחד בליליא, במה דאתיחד ביממא, ומדת ליליא אתבליל ביממא, ומדת יממא אתבליל בליליא, ואתעביד יחודא חדא. ומאן דאמר רשות, בגין אמורין ופדרין דמתאכלי בליליא (ק"ל ע"א) והא אוקימנא.

זוהר שמות פ' תרומה דף קס"ב ע"א

בתוב, (דברים ו) ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו'. פסוק זה בארנוהו ופרשוהו החברים, אבל יש לשאל, אם ביחוד הזה של שמע ישראל נכלל הכל - ימין ושמאל, למה (כתוב) אחר כך ואהבת, (שם יא) והיה אם שמוע, שהרי ביחוד נכללו? אבל שם בכלל, וכאן בפרט, וכך צריך, ובסוד היחוד שהרי התעוררנו בו, יחוד הוא.

בתוב (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך וגו', האי קרא אוקימנא ליה, ואוקמוה חברייא. אבל אית לשאלא, אי בהאי יחודא דשמע ישראל, אתבליל בלא, ימינא ושמאלא, אמאי (כתוב) לבתר ואהבת (דברים יא) והיה אם שמוע, דהא ביחודא אתבלילו. אבל התם בכלל, והכא בפרט, והכי אצטריך, וברוא דיחודא דהא אתערנא ביה, יחודא איהו.

בין שמגיע אדם לישתבח, ישם רצונו לברך את הקדוש ברוך הוא, כמו יוצר אור, יוצר המאורות, לאהבה אותו, כשמגיע לאהבת עולם, ואהבת את ה' אלהיך (דברים ו), שזהו סוד של אהבת הקדוש ברוך הוא, והרי פרשוהו. ליחדו - שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, שפאן עומד סוד

בין דמטי בר נש לישתבח, ישוי רעותיה לברכא ליה לקודשא בריך הוא, בגין יוצר אור, יוצר המאורות. לאהבה אותו, בר מטי לאהבת עולם, (דברים ו) ואהבת את יי' אלהיך, דדא איהו רוא דרחימו דקודשא בריך הוא, והא אוקמוה. ליחדא ליה, שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, דהכא

זוהר שמות פ' ויקהל (דף ר"ב ע"ב)

היחוד של הקדוש ברוך הוא, ליחד את שמו ברצון הלב פראוי, ומשם והלאה אנפרת יציאת מצרים, שהיא מצוה להזכיר את יציאת מצרים, שכתוב (שם כד) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים.

מנימא רזא דייחודא דקודשא בריך הוא, ליחדא שמייה ברעיותא דלבא דקא חזי. ומתמן ולהלאה אנפרותא דיציאת מצרים, דאיהו פקודא לאדפרא יציאת מצרים דכתיב, (דברים ה) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים.

סוד היחוד של שמע

סוד היחוד שצריך לאותו שראוי לעולם הבא, ליחד את שמו של הקדוש ברוך הוא וליחד האיברים והדרגות העליונות והתחתונות, להכליל את כלם ולהכניסם למקום שצריך לקשר קשר. וזהו סוד הכתוב, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

רזא דייחודא דאצטריך ליה לההוא דאתחזי לעלטא דאתי, ליחדא שמיא דקודשא בריך הוא, ולייחדא שייפין ודרגין עלאין ותתאין, לאכללא בלחז, ולאעלאה באתר דאצטריך לקשרא קשרא. ודא איהו רזא דכתיב, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

זוהר שמות פי ויקהל (דף ט"ו ע"א)

וסוד של שמע - שם שעולה לשבעים שמות, וזה כלל אחד. ישראל - ישראל סבא, משום שיש קטן, שכתוב (הושע יא) גער ישראל ואהבהו. וזהו ישראל סבא, סוד אחד בכלל אחד. שמע ישראל - כאן נכללת אשה בבעלה.

ורזא (ק"ס ע"ב) דשמע, שם דסליק לע' שמהו, ודא כללא חדא. ישראל: ישראל סבא, בגין דאית (מ"ג ע"א) זוטא, דכתיב (הושע יא) גער ישראל ואהבהו. ודא איהו ישראל סבא, רזא חדא בכללא חדא. שמע ישראל, הכא אתכלילת אתתא בבעלה.

כשמתחברים כאחד שני חצאי גוף, נעשים גוף אחד

ושנינו בפרשת שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, מהו אחד? זו פנסת ישראל שאחוזת בקדוש ברוך הוא. שאמר רבי שמעון, זיווג של זכר ונקבה נקרא אחד. במקום שהנקבה שורה, אחד נקרא. מה הטעם? בגלל שזכר בלי נקבה נקרא חצי גוף,

ותנינן בפרשתא דשמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, מהו אחד. דא פנסת ישראל דאחיד ביה בקודשא בריך הוא. דאמר רבי שמעון, זיווגא דדבר ונקבא אקרי אחד. באתר דנוקבא שריא, אחד אקרי. מאי טעמא. בגין דדבר בלא נוקבא פלג גופא אקרי, ופלג

זוהר ויקרא פי ויקרא (דף ג' א')

לאו הוא חד. וכד מתתפרן בתרא תרי
 פלגי גופא, אתעבירו חד גופא, וכדין
 אקרי אחד.
 וחצי אינו אחד. וכשמתחברים כאחד
 שני חצאי גוף, נעשים גוף אחד, ואז
 נקרא אחד.

ודוי מסירת נפש בקריאת שמע לפני יציאת נפש

וקדם דתפיק נשמתיה, מתוודה בכמה
 ודויו, וכד נפיק נשמתיה הוא
 הנה מתכוון לגמור את השם, שמע
 ישראל וברוך שם, לקרבא נשמתיה
 מאנא (נ"א קרבנא) לשם יהו"ה, וצריך
 למתודה לקודשא בריך הוא, לקבלא
 לקרבא ה' בשמיה, דאכיל ושצי,
 ולאחורה בתיובתא לנפי יהו, אהי"ה
 פחושבן מ"ב. דאדני קרינא ליה דינא
 דמלכותא דינא.
 וְלִפְנֵי שְׁתַּצָּא נִשְׁמָתוֹ מִתּוֹדָה בְּכֹמָה
 ודויו, וכשיוצאת נשמתו הוא
 היה מתכוון לגמור את השם, שמע
 ישראל וברוך שם, להקריב את נשמתו
 כלי (קרבן) לשם יהו"ה, וצריך להתודות
 אל הקדוש ברוך הוא לקבל ולקרב ה'
 שבשמו שאוכלת ומכלה, ולהחזיר
 בתשובה ליה"ו אהי"ה כחשבון מ"ב.
 של אדני קוראים דין של מלכות דין.

זוהר ויקרא
 פ' צו
 (דף ל"ג ע"א)

